

Η προοπτική της διαδήλωσης και η νέα «νομιμότητα»

του Νώντα Σκυφτούλη

Τι ακριβώς αποφάσισαν την Πέμπτη 9/7/20 με νόμο οι 187 βουλευτές πέραν της απαγόρευσης της διαδήλωσης.

- Να μεταβιβάσουν άλλη μια αρμοδιότητα της κοινωνίας στον «ηγεμόνα» και στην αστυνομία προσθέτοντας περισσότερη ισχύ στο κράτος αφαιρώντας την από την πολιτική κοινωνία
- Να παραδώσουν το Δημόσιο χώρο στην αστυνομία και στον πανοπτικό έλεγχο
- Να κατακερματίσουν τη δημόσια συνάθροιση, και διαβούλευση ιδιωτικοποιώντας την «έξω από το σπίτι» δραστηριότητα του ατόμου, αφήνοντας το, πεταμένο σε ένα ατέρμονο μοναχικό μεγάλο περίπατο.
- Να μετατρέψουν μια πολιτική διαδικασία σε νομοτεχνική και τη Δημοκρατία σε αστυνομία

Η Διαδήλωση είναι μια κοινωνική και πολιτική δομή. Για να γίνει μια Διαδήλωση προηγείται πλήθος δημοκρατικών και αμεσοδημοκρατικών διαδικασιών. Απαιτούνται αποφάσεις συνελεύσεων και συμφωνίες συλλογικοτήτων αλλά και το πλαίσιο το οποίο θα κατοχυρώνει τους διοργανωτές αλλά και τους καλεσμένους στη διαδήλωση. Κάθε διαδήλωση απευθύνεται σε ένα κοινωνικό υποκείμενο το οποίο θα ενσαρκώσει τη διαδήλωση και θα δώσει το ρυθμό το περιεχόμενο αλλά και τη μορφή της διαδήλωσης. Να προσθέσουμε και τη διαδικασία δημοσιοποίησής της η οποία γίνεται τουλάχιστον 15 μέρες πριν και είναι γνωστή στους πάντες. Ακολουθεί η αφισοκόλληση τα κείμενα οι ανακοινώσεις. Όλα αυτά απαιτούν κοινωνικές και συλλογικές διαδικασίες και μάλιστα η διαδήλωση είναι από τις κορυφαίες εκδηλώσεις κοινωνικής και πολιτικής συνείδησης. Ακόμα και τα 5000 βήματα της συνήθους διαδρομής είναι το καθένα ξεχωριστά όπως είναι κάθε γωνία κάθε στροφή του δρόμου τον οποίο όσες

φορές και αν διαβούμε δεν θα τον ανακαλύψουμε διότι η διαδήλωση εγγυάται μόνο τη ρευστότητα. Αυτά τα γνωρίζει το κράτος και τοποθετώντας μέσα σε αυτές τις διαδικασίες την Αστυνομία θέτει όλη αυτή τη πολιτική διαδικασία εκτός νόμου. Με αυτή την παραχώρηση στην «ιδιωτική» κοινωνία θέτει εκτός νόμου και την πολιτική κοινωνία και όσο η «ιδιωτική κοινωνία» διευρύνεται και εξαπλώνεται εις βάρος της δημόσιας και ζωντανής κοινωνίας πιθανόν να δούμε και άλλες παραχωρήσεις στους «ιδιώτες» και θα είναι το κράτος που θα τις διαχειρίζεται. Η διαδήλωση απαγορεύτηκε ρητά και κατηγορηματικά και εμείς καλούμαστε να διευκρινίσουμε τη στάση μας απέναντι σε αυτή την απαγόρευση

Άδεια από το κράτος και την αστυνομία δεν πρόκειται να πάρουμε. Η κυβέρνηση μας κτύπησε ένα ισχυρό καμπανάκι αλλά τον ήχο του ήδη έπρεπε χρόνια τώρα να είχαμε ακούσει. Το κράτος προχωρεί ακάθεκτο διευρύνοντας την εξουσία του έτσι ώστε να βρίσκεται σε κατάσταση ισχύος. Ένα καθεστώς, μία κυβέρνηση, ένας πρωθυπουργός, μία φωνή από τα μμε, μία αστυνομία, ένας έλεγχος. Τον ιδεολογικό ολοκληρωτισμό το κράτος μπορεί να τον απεμπόλησε όχι όμως τις κατακτήσεις του όπως είναι η κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, η εξαίρεση, ο συγκεντρωτισμός της εξουσίας η τάξη και η ασφάλεια η βία και η θανατοπολιτική. Πως όμως περνάνε χωρίς ιδιαίτερη αντίσταση στοιχεία νέου ολοκληρωτισμού, και αυταρχισμού; Βασίζονται μήπως στο γεγονός ότι το κίνημα έχει ηττηθεί οριστικά; Ή ότι ο κρατισμός βρίσκεται στις δόξες του; Δεν αρκεί να απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα προκειμένου να εξαρτηθεί η συνέχεια των αγώνων αλλά και της συμμετοχής μας στις επερχόμενες εξεγέρσεις. Εμείς έχουμε ένα προβληματάκι το οποίο αν δεν λυθεί δεν μπορούμε όχι να δημιουργήσουμε ούτε καν να ενταχθούμε σε ένα αντιαπαγορευτικό κίνημα. Το προβληματάκι μας εδώ είναι ότι το σώμα δεν ανταποκρίνεται. Ενώ δεν ήταν ποτέ τόσο διαδεδομένη η φιλολογία γύρω από το σώμα το ίδιο το σώμα δεν ήταν ποτέ σε τέτοια παραίτηση αδράνεια και αποσύνθεση. Σε μια εποχή όπου η αντίσταση απαιτεί σωματικές και εδαφικές σχέσεις η απουσία τους είναι εκκωφαντική. Η αντικατάσταση των σωματικών σχέσεων

από τις διαδικτυακές έχουν πάρει ανεπίστρεπτες διαστάσεις και ο φιλελευθερισμός εντός μας τείνει να γίνει βιωματικός. Το κίνημα βρίσκεται σε κάμψη και όχι σε πλήρη ήττα και το κράτος στηρίζεται σε ξύλινα πόδια για να απαντήσουμε και στο δευτερεύον ερώτημα αλλά προς το παρόν το κίνημα πρέπει να περάσει σε ένα άλλο επίπεδο «νομιμότητας» που σημαίνει ότι ορισμένα πράγματα πρέπει να περάσουν στην παρανομία αναγκαστικά διότι ο κρατικός νόμος είναι αναγκαστικός και μας θέτει εκτός.

Δεν χρειάζεται λοιπόν να πληροφορούμε συνειδητά ή ασυνείδητα τον αντίπαλο για κάθε μας κίνηση για κάθε μας ραντεβού για κάθε μας σκέψη σαν να υιοθετούμε τη νομοκρατική και φιλελεύθερη στάση του καθεστώτος. Η τεχνολογία μπορεί να είναι σύμμαχος μόνο όταν αποδεχτούμε ότι είναι και ο επίσημος ρουφιάνος.

Σε αυτή τη προοπτική η επανεκκίνηση του σώματος είναι προϋπόθεση καθώς και η πλήρης κατάργηση κάθε διευκόλυνσης που θα αποτρέπει τη σωματική επαφή. Το κράτος είναι προσαρμοσμένο στη σύγχρονη τεχνολογία ελέγχου και δε μπορεί να παρακολουθήσει μια χρονικότητα προγενέστερη όπου τα σώματα επικοινωνούσαν άμεσα και είχαν την απόλυτη ευθύνη της κίνησης. Είναι εύκολη η πρόσβαση για πολλά υποκείμενα σε αυτή νέα «νομιμότητα» της αντίστασης διότι όσο αφορά τη διαδήλωση δε χρειάζεται παρά μια στοιχειώδη δικτύωση δίνοντας περισσότερο χρόνο και αφαιρώντας τον από τον καταναλωτικό μας χρόνο. Η δε εσωτερίκευση αντίστοιχων κανόνων θα καθιστά παιχνιδάκι αυτή την εκτός νόμου δραστηριότητα. Ας ξεκινήσουμε από την απαγόρευση της διαδήλωσης και να κρατήσουμε την «εκπαίδευση» για πάντα αντικαθιστώντας τις διαδικτυακές σχέσεις με τις σωματικές και προσωπικές. Αν και στο ζήτημα της απαγόρευσης της διαδήλωσης ούτε οι εφεδρείες του κινήματος ούτε οι εν υπνώσει σύντροφοι έχουν πει την τελευταία λέξη ωστόσο αυτό δεν μας εμποδίζει να θέσουμε του νέους όρους της δικής μας «νομιμότητας». Η κυβέρνηση ενισχύει το κράτος με όπλα από τη φαρέτρα του ολοκληρωτισμού και αυτή η διαρκώς επέκταση μέσα από ένα σύνολο απαγορεύσεων που επιβάλλει στην κοινωνία είναι

στη φύση του κράτους.

Το κίνημα αντίστασης μέσα από τη στρατηγική ενός αντιαπαγορευτικού κινήματος είναι αναγκαίο να αναδιοργανώσει ριζικά της συνθήκες ύπαρξής του. Όπως και νάχουν τα πράγματα δεν θα ξεμπερδέψει εύκολα το κράτος και η «ιδιωτική» κοινωνία με τις απαγορεύσεις διότι θα γίνουν μπούμερανγκ και για να γίνει αυτό πρέπει να βάλουμε το χέρι μας και το μυαλό μας σε μια πολυεπίπεδη δράση όσο αφορά τους τρόπους αλλά και τους νέους όρους του κινήματος Αντίστασης .